

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/13/2013
Identifikačné číslo spisu:	1095898116
Dátum vydania rozhodnutia:	14.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1095898116.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Bildstein Spedition GmbH., Seeweingärten II/5, A-7141 Podersdorf See, Rakúsko, zastúpený: JUDr. Ladislav Udvaros, advokát, Advokátska kancelária Detvai Ludik Malý Udvaros, Cukrová 14, 813 39 Bratislava, proti žalovanému: Ing. Jozef Mikula - MITRANS, Na priehon č. 50, 945 05 Nitra, IČO: 32 742 801, zastúpený: JUDr. Juraj Bizoň, advokát, Bizoň & Partners, s. r. o., Hviezdoslavovo nám. 25, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 719 500,-- ATS, o odvolaní žalovaného a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. decembra 2012, č. k. Z-2-34Cb 528/95-874, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 21. decembra 2012, č. k. Z-2-34Cb 528/95-874 sa z r u š u j e a v e c s a v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením z 21. decembra 2012, č. k. Z-2-34Cb 528/95-874 žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 21 047,30 eur na účet právneho zástupcu žalovaného, advokátskej kancelárie Bizoň & Partners, s. r. o., vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., číslo účtu: XXXXXXXXX/XXXX, IBAN: P., SWIFT: Y., do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobou podanou na súd 26. mája 1995, si žalobca uplatnil proti žalovanému v 1. rade: Ing. T. L., M. a žalovanému v 2. rade: R. L., A., právo na zaplatenie 719 500,-- ATS titulom náhrady škody, v zmysle § 373 zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka, ktorá mu mala vzniknúť úplnou stratou prepravovanej zásielky.

Na odvolanie žalovaného v 1. rade proti rozhodnutiu, ktorým bol zaviazaný na zaplatenie žalovanej istiny a trov konania žalobcu, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 30. júna 2004, sp. zn. 6 Obo 51/03 tak, že súd prvého stupňa založil napadnuté rozhodnutie voči žalovanému v 1. rade s právnym posúdením od seba rozdielnych právnych predpisov, čo je neprípustné, a preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 6. februára 2002, č. k. 34Cb 528/1995-187 vo vzťahu k žalovanému v 1. rade zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Proti výroku rozsudku, ktorým súd žalobu proti žalovanému v 2. rade zamietol, žalobca nepodal odvolanie, preto sa rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti výroku stalo právoplatným a súd v ďalšom konaní vo veci samej pokračoval len so žalovaným v 1. rade.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 13. októbra 2010, č. k. Z-2-34Cb 528/1995-809 návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Zároveň podľa § 151 ods. 3 zákona č. 99/1963 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba „O. s. p.“) rozhodol, že o trovách konania bude z dôvodu zložitosti prípadu, spočívajúcej vo väčšom počte účastníkov konania, i dĺžke konania, rozhodnuté až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozsudkom z 31. mája 2012, č. k. 5 Obo 19/2011-843 Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu z 13. októbra 2010, č. k. Z-2-34Cb 528/1995-809 potvrdil a zároveň rozhodol, že o trovách odvolacieho konania rozhodne odvolací súd samostatným rozhodnutím. Uznesením z 5. júna 2012, č. k. 5 Obo 19/2011-857 najvyšší súd rozhodol, že o trovách celého konania rozhodne Krajský súd v Bratislave.

Podaním zo 4. júna 2012, doručeným krajskému súdu 5. júna 2012, žalovaný požiadal krajský súd, aby po právoplatnosti vo veci samej rozhodol o trovách konania, ktoré vyčíslil v podaní z 22. septembra 2010 v sume 24 287,89 eur. Podaním zo 4. júna 2012, doručeným najvyššiemu súdu 5. júna 2012, žalovaný vyčíslil trovy odvolacieho konania v sume 5 767,83 eur. Podaním z 28. júna 2012, doručeným krajskému súdu 29. júna 2012, žalovaný vyčíslil trovy konania celkovo v sume 25 253,95 eur.

Krajský súd v Bratislave v odôvodnení uznesenia poukázal na ust. § 13 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej iba „vyhláška č. 163/2002 Z. z.“), na ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej iba „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) v znení účinnom do 31. decembra 2008 a v znení účinnom od 1. januára 2009.

Krajský súd ďalej uviedol, že hodnota veci, ktorá je predmetom tohto sporu, predstavuje sumu 2 172 890,-- Sk (t. j. 719 500,-- ATS x 3,02 Sk za 1,-- ATS ku dňu podania žaloby), resp. po 1. januári 2009 sumu 72 126,73 eur. Na hlavnom pojednávaní konanom 22. septembra 2010, Krajský súd v Bratislave uznesením pripustil zmenu návrhu s tým, že žalobca žiada zaviazať žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 52 288,-- eur.

Podľa krajského súdu hodnota jedného úkonu právnej služby, vykonaného za účinnosti vyhlášky č. 163/2002 Z. z., predstavuje sumu 17 000,-- Sk [14 650,-- Sk + 0,2% zo sumy prevyšujúcej 1 000 000,-- Sk, t. j. 14 650,-- Sk + 2 345,78 Sk (0,2% z 1 172 890,-- Sk) = 16 995,78 Sk, po zaokrúhlení na celé desaťkoruny nahor suma 17 000,-- Sk]. Hodnota jedného úkonu právnej služby vykonaného za účinnosti vyhlášky č. 655/2004 Z. z. predstavuje sumu 17 050,-- Sk [14 650,-- Sk + 200,-- Sk za každých aj začatých 100 000,-- Sk prevyšujúcich sumu 1 000 000,-- Sk, t. j. 14 650,-- Sk + 2 400,-- Sk (200,-- Sk za 12 krát začatých 100 000,-- Sk, prevyšujúcich sumu 1 000 000,-- Sk) = 17 050,-- Sk], resp. po 1. januári 2009 sumu 565,96 eur. Po úprave petitu žaloby hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje sumu 526,13 eur [486,29 eur + 6,64 eur za každých aj začatých 3 319,39 eur prevyšujúcich sumu 33 193,92 eur, t. j. 486,29 eur + 39,84 eur (6,64 eur za 6-krát začatých 3 319,39 eur prevyšujúcich sumu 33 193,92 eur) = 526,13 eur].

Krajský súd v odôvodnení uznesenia poukázal na ust. § 24 ods. 3 vyhlášky č. 163/2002 Z. z., § 19 ods. 3 vyhlášky č. 240/1990 Zb. a uviedol, že v zmysle čl. 1 písm. a/ uznesenia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 1/1999 zo 14. januára 1999 je paušálna suma náhrad výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné 100,-- Sk (3,32 eur) za úkon vykonaný advokátom, okrem vecí uvedených v čl. 1 písm. b/. Súd mal za to, že v zmysle uvedených ustanovení vyhlášky č. 240/1990 Zb. a vyhlášky č. 163/2002 Z. z. advokátovi prináleží za úkony „prevzatie a príprava zastupovania JUDr. Bizoňovou“ (dňa 2. apríla 2002) a „vypracovanie odvolania 02. 04. 2004“ (správne však dňa 2. apríla 2002) odmena podľa vyhlášky č. 163/2002 Z. z., avšak náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál) podľa vyhlášky č. 240/1990 Zb.

V súvislosti so zvýšením odmeny o daň z pridanej hodnoty, súd poukázal na § 22 ods. 3 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., v znení účinnom do 31. mája 2009, z ktorých vyplýva, že zvýšenie o daň z pridanej hodnoty sa vzťahuje len na odmenu advokáta za jednotlivé úkony právnych služieb, nie aj na hotové výdavky a náhradu za stratu času. O daň z pridanej hodnoty bolo možné zvýšiť aj náhrady podľa tejto vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v rámci úkonov právnej služby vykonaných od 1. júna 2009.

Trovy konania pozostávajú aj z náhrady cestovných výdavkov právneho zástupcu žalovaného (predtým žalovaného v 1. rade) z Nitry do Bratislavy a späť (za 7 ciest - dňa 30. júna 2004, 30. novembra 2004, 27. januára 2005, 28. apríla 2005, 7. júna 2005, 14. decembra 2006 a 31. mája 2012 - zastupovanie na pojednávaniach) a z Nitry do Viedne a späť (za 3 cesty - dňa 10. októbra 2008, 18. januára 2010 a 16. februára 2010 - účasť na výsluchoch svedkov).

Právny zástupca žalovaného si uplatnil náhradu cestovných výdavkov za tieto cesty z Nitry do Bratislavy osobnými motorovými vozidlami zn. Jaguar, XJ ŠPZ BA 541 VG, Jaguar XJ ŠPZ NR 055 DP a AUDI A4 ŠPZ BA 542 VG, kde jedna cesta na trase Nitra - Bratislava a späť predstavovala podľa výpočtov právneho zástupcu sumu od 52,53 eur do 68,75 eur. Celkovo si za zastupovanie na pojednávaniach uplatnil cestovné v sume 395,71 eur [1 582,66 Sk (52,53 eur) + 1 560,69 Sk (51,81 eur) + 1 560,69 Sk (51,81 eur) + 1 573,05 Sk (52,22 eur) + 1 595,01 Sk (52,94 eur) + 1 977,71 Sk (65,65 eur) + 68,75 eur].

Súd v súlade s ustanoveniami § 30 až § 32 vyhlášky MS SR č. 66/1992 Zb. o Spravovacom poriadku pre okresné a krajské sudy (ďalej iba „vyhláška č. 66/1992 Zb.“) uviedol, že účastníkovi sa hradia skutočné, účelné a hospodárne výdavky cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom. Ak použil účastník vlastné motorové vozidlo, hradí sa mu cestovné ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom, s výnimkou prípadov podľa § 32. Ak to vyžadujú okolnosti prípadu, aby cesta bola vykonaná inak, ako verejným hromadným dopravným prostriedkom, poskytne sa účastníkom pri ceste náhrada podľa osobitných predpisov (zákon č. 119/1992 Zb. o cestovných náhradách).

Ďalej v odôvodnení rozhodnutia poukázal na ust. § 18 písm. a/ vyhlášky č. 163/2002 Z. z. a § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a uviedol, že nepovažoval za dôvodné (nebolo preukázané, že by to vyžadovali okolnosti prípadu, resp. nepovažuje to za účelne vynaložené náklady), priznať cestovné v uplatnenej výške motorovým vozidlom, pretože autobusové spojenie medzi Nitrou a Bratislavou je (a bolo) frekventované, jednoduché a bez prestupovania a dĺžka cesty autobusom (cca 94 km jednosmerne) je z časového, spolu so vzdialenostným hľadiskom, porovnateľná s dĺžkou cesty automobilom. Súd preto priznal náhradu trov konania vo výške cestovného autobusom, pričom pri výpočte vychádzal z oznámenia spoločnosti Veolia Transport Nitra a. s. (predtým SAD Nitra, a. s.) z 15. novembra 2012, zaslaného e-mailom na základe žiadosti súdu z 8. novembra 2012, v zmysle ktorého ceny jednosmerného obyčajného cestovného lístka pre dospelú osobu na trase Nitra - Bratislava v nasledujúcich obdobiach boli: dňa 30. júna 2006 - 100,-- Sk (3,32 eur), 30. novembra 2004 - 100,-- Sk (3,32 eur), 27. januára 2005 - 100,-- Sk (3,32 eur) 28. apríla 2005 - 100,-- Sk (3,32 eur), 7. júna 2005 - 117,-- Sk (3,88 eur), 14. decembra 2006 - 117,-- Sk (3,88 eur) a 31. mája 2012 - 4,60 eur. Cestovné za zastupovanie na pojednávaniach v dňoch 30. júna 2004, 30. novembra 2004, 27. januára 2005, 28. apríla 2005, 7. júna 2005, 14. decembra 2006 a 31. mája 2012 tak predstavuje sumu 51,28 eur.

Súd v zmysle ust. § 137, § 140 ods. 1 a § 142 O. s. p. za dôvodné nepovažoval ani priznanie náhrady „súdneho poplatku za odvolanie“. Z úradného záznamu z 8. novembra 2012 (č. 1. 865 spisového materiálu) je zrejmé, že súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku tunajšieho súdu v sume 86 340,-- Sk (2 865,96 eur) od povinného, ktorý bol daný na vymáhanie dňa 4. júla 2012 pod VS XXXXXXXXXXXX, nebol do dňa spisania úradného záznamu zaplatený. Vo veci bol nariadený výkon rozhodnutia, proti ktorému podal povinný odvolanie. Nakoľko súdny poplatok za odvolanie nebol zaplatený, nie je možné priznať jeho náhradu. Súdny poplatok nebol (na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva) vynaložený.

Súd preto určil trovy konania nasledovne:

prevzatie a príprava zastupovania JUDr. Bizoňovou dňa 02. 04. 2002	17 000,-- Sk
režijný paušál	100,-- Sk
vypracovanie odvolania 02. 04. 2002	17 000,-- Sk
režijný paušál	100,-- Sk
účasť na odvolacom pojednávaní 30. 06. 2004	17 000,-- Sk
režijný paušál	136,-- Sk
cestovné výdavky (NR - BA a späť)	200,-- Sk
náhrada za stratu času (3 hod. x 567,- Sk)	3 402,-- Sk
účasť na pojednávaní 30. 11. 2004	17 000,-- Sk
režijný paušál	136,-- Sk
cestovné výdavky (NR - BA a späť)	200,-- Sk
náhrada za stratu času (3 hod. x 567,- Sk)	3 402,-- Sk
účasť na pojednávaní 27. 01. 2005	17 050,-- Sk
režijný paušál	150,-- Sk
cestovné výdavky (NR - BA a späť)	200,-- Sk
náhrada za stratu času (3 hod. x 250,- Sk)	1 500,-- Sk
prevzatie a príprava zastupovania JUDr. Bizónom	17 050,-- Sk
režijný paušál	150,-- Sk
vypracovanie vyjadrenia 21. 04. 2005	17 050,-- Sk
režijný paušál	150,-- Sk
účasť na pojednávaní 28. 04. 2005	17 050,-- Sk
režijný paušál	150,-- Sk
cestovné výdavky (NR - BA a späť)	200,-- Sk
náhrada za stratu času (3 hod. x 250,- Sk)	1 500,-- Sk
vypracovanie vyjadrenia 24. 05. 2005	7 050,-- Sk
režijný paušál.... ..	150,-- Sk
účasť na pojednávaní 07.06.2005 - odročené (1/4 z 17 050,-- Sk) ..	4 262,50 Sk
režijný paušál	150,-- Sk
cestovné výdavky (NR - BA a späť)	234,-- Sk
náhrada za stratu času (3 hod. x 250,-- Sk)	1 500,-- Sk
vypracovanie vyjadrenia 20. 06. 2005	17 050,-- Sk
režijný paušál	150,-- Sk
vypracovanie vyjadrenia 24. 10. 2005	17 050,-- Sk
režijný paušál ..	150,-- Sk
účasť na pojednávaní 14. 12. 2006 ..	17 050,-- Sk
režijný paušál ..	164,-- Sk
cestovné výdavky (NR - BA a späť)	234,-- Sk
náhrada za stratu času (3 hod. x 273,- Sk).....	1 638,-- Sk
vypracovanie vyjadrenia 25. 01. 2007 ..	17 050,-- Sk
režijný paušál ..	178,-- Sk
účasť na výsluchu svedka 10.10.2008 - tarifná odmena zvýšená podľa § 13 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. na	
trojnásobok - znalosť cudzieho jazyka (3 x 17 050,-- Sk) ..	51 150,-- Sk
režijný paušál ..	190,-- Sk
cestovné výdavky (NR- Viedeň a späť)	3 377,15 Sk
náhrada za stratu času (5,5 hod.) ..	3 489,-- Sk
Celková suma trov právneho zastúpenia žalovaného	
do 31. 12. 2008	300 142,65 Sk (9.962,91 eur)
účasť na pojednávaní 14. 01. 2009 - odročené (1/4 z 565,96 eur) ...	141,49 eur
režijný paušál ...	6,95 eur
vypracovanie záverečného vyjadrenia 22. 01. 2009.....	565,96 eur
režijný paušál ...	6,95 eur

účasť na pojednávaní 04. 03. 2009 - odročené (1/4 z 565,96 eur).....	141,49 eur
režijný paušál.....	6,95 eur
účasť na pojednávaní 22. 04. 2009	565,96 eur
režijný paušál	6,95 eur
zvýšenie odmeny o daň z pridanej hodnoty [19 % z 10 605,05 eur (odmena 9 190,15 eur za úkony vykonané do 31. 12. 2008 + odmena 1 414,90 eur za úkony vykonané od 01. 01. 2009 do 31. 05. 2009)] ...	2 014,96 eur
54. účasť na výsluchu svedka Q. 18. 01. 2010 - tarifná odmena zvýšená podľa § 13 ods. 1 vyhlášky platnej v čase vykonania úkonu na trojnásobok - znalosť cudzieho jazyka (3 x 565,96 eur).....	1 697,88 eur
režijný paušál ...	7,21 eur
cestovné výdavky (NR - Viedeň a späť)	108,18 eur
náhrada za stratu času (5,5 hod.) ..	71,07 eur
účasť na výsluchu svedka A. 16. 02. 2010 - tarifná odmena zvýšená podľa § 13 ods. 1 vyhlášky platnej v čase vykonania úkonu na trojnásobok - znalosť cudzieho jazyka (3 x 565,96 eur) .	1 697,88 eur
režijný paušál	7,21 eur
cestovné výdavky (NR-Viedeň a späť) ..	108,18 eur
náhrada za stratu času (5,5 hod.).....	91,43 eur
účasť na pojednávaní 30. 06. 2010 .	565,96 eur
režijný paušál	7,21 eur
vypracovanie vyjadrenia 30. 07. 2010 .	565,96 eur
režijný paušál	7,21 eur
účasť na pojednávaní 22. 09. 2010	565,96 eur
režijný paušál	7,21 eur
účasť na pojednávaní 13. 10. 2010 -vyhlásenie rozsudku (1/4 z 565,96 eur)	141,49 eur
režijný paušál	7,21 eur
zvýšenie odmeny a náhrad o daň z pridanej hodnoty (19% z 5 657,25 eur)	1 074,88 eur
vyjadrenie k odvolaniu 22. 02. 2011	526,13 eur
režijný paušál	7,41 eur
účasť na pojednávaní 31. 05. 2012 (1/4 z 526,13 eur)	131,53 eur
režijný paušál	7,63 eur
cestovné výdavky (NR - BA a späť)	9,20 eur
náhrada za stratu času (5 začatých polhodín - 2 hod. 4 min. - x 12,72 eur)	63,60 eur
zvýšenie odmeny a náhrad o daň z pridanej hodnoty (20% z 745,50 eur)	149,10 eur
Spolu trovy v celom konaní	21 047,30 eur

Spolu trovy konania predstavujú sumu 21 047,30 eur. Právny zástupca žalovaného (predtým žalovaného v 1. rade) si vyčísli celkové trovy vo výške 25 253,95 eur. Súd trovy prevyšujúce trovy sumu 21 047,30 Eur (t. j. sumu 4 206,65 eur) žalovanému nepriznal, nakoľko mu v zmysle vyššie citovaných ustanovení neprináleží, resp. nedošlo k ich účelnému vynaloženiu. Súd zároveň poukázal na ust. § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O. s. p. a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalovaného.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. decembra 2012, č. k. Z-2-34Cb 528/95-874 podal odvolanie žalovaný, a to v rozsahu nepriznania náhrady trov konania vo výške 3 210,84 eur. Ako dôvody uviedol, že mu postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), uznesenie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a že prvostupňové konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.).

Žalovaný v odvolaní uvádza, že jeho právny zástupca si uplatnil náhradu cestovných výdavkov v sume

396,16 eur. Prvostupňový súd však priznal náhradu za cestovné výdavky len v sume 51,28 eur a v ostatnej časti (344,88 eur) náhradu nepriznal. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na ust. § 137, § 142 ods. 1 O. s. p.; § 18 písm. a/ vyhlášky č. 163/2002 Z. z.; § 15 písm. a/, § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.; § 30 až § 32, § 72, § 74 vyhlášky MS SR č. 66/1992 Zb. o Spravovacom a rokovacom poriadku pre okresné a krajské sudy. Žalovaný je toho názoru, že náhrada výdavkov za použitie motorového vozidla za cesty uvedené v odvolaní, predstavuje náklady, ktoré boli potrebné na účelne uplatňovanie/bránenie práva, keďže sa jedná o náklady vynaložené na cestu z miesta sídla advokáta na pojednávanie, konané v inom mieste a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 2 Tzn 10/95. Právny zástupca si vyčísľil cestovné výdavky len pri tých cestách na pojednávanie, kde bolo nevyhnutné a účelne cestovať motorovým vozidlom. Poukázal, že si neuplatnil cestovné výdavky za 6 ciest na pojednávanie (14. januára 2009, 4. marca 2009, 22. apríla 2009, 30. júna 2010, 22. septembra 2010 a 13. októbra 2010). Z toho je zrejmé, že si právny zástupca vyčísľil a uplatnil cestovné výdavky len za tie cesty na pojednávania, kde náklady boli účelne vynaložené a bolo nevyhnutné prepraviť sa z Nitry do Bratislavy. Žalovaný nesúhlasí ani s tvrdením súdu, na základe ktorého nepriznal náhradu za cestovné v uplatnenej výške motorovým vozidlom, podľa ktorého mal právny zástupca žalovaného využiť autobusové spojenie medzi Nitrou a Bratislavou. Poukázal na to, že právny zástupca v záujme ochrany práv svojho klienta, využil motorové vozidlo, aby chránil dôverné dokumenty a obsah celého spisu a nevystavil sa zvýšenej možnosti odcudzenia spisu a následnému vyzradeniu dôverných informácií chránených zásadou mlčanlivosti. V zmysle § 137 O. s. p. je potrebné cestovné výdavky motorovým vozidlom považovať za súčasť trov konania, ktoré boli účelne vyložené. Keďže o trovách konania súd rozhodol vzhľadom na výsledok sporu podľa § 142 ods. 1 O. s. p. má žalovaný nárok na ich náhradu v časti predstavujúcej výdavky za cesty v sume 396,16 eur.

Žalovaný navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobca je povinný nahradiť aj trovy konania za nepriznané cestovné výdavky vo výške 344,88 eur. Ohľadne súdneho poplatku žalovaný poukázal na ust. § 137 O. s. p. a uviedol, že súdny poplatok za podané odvolanie proti rozsudku 34 Cb 528/95-187 vyčísľil v sume 86 340,-- Sk (2 865,96 eur). Súd náhradu nepriznal. Žalovaný je však názoru, že záver súdu nebol správny a poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu českej republiky R 22/2003. Povinnosť zaplatiť súdny poplatok bola žalovanému uložená uznesením Z-2-34Cb 528/95 z 9. mája 2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. júna 2002. Ide o vykonateľné súdne rozhodnutie, ukládajúce povinnosť na plnenie, ktorá môže byť realizovaná aj proti vôli povinného subjektu. Keďže žalovaný bol pred odvolacím súdom úspešný, má za to, že žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania aj v časti súdneho poplatku. V odôvodnení uznesenia sa uvádza, že súdny poplatok za odvolanie - pohľadávka bola daná na vymáhanie a vo veci bol nariadený výkon rozhodnutia. Na základe núteného výkonu rozhodnutia bolo ku dňu 31. december 2012 zaplatené 154,67 eur vo forme zrážky zo mzdy. Je zrejmé, že povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 86 340,-- Sk (2 865,96 eur) môže byť realizovaná aj proti vôli povinného subjektu. Súdny poplatok je potrebné považovať v zmysle ust. § 137 O. s. p. za súčasť trov konania a keďže súd rozhodoval o trovách konania vzhľadom na výsledok sporu podľa § 142 ods. 1 O. s. p. má žalovaný nárok na ich náhradu aj v časti predstavujúcej súdny poplatok za podané odvolanie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obo 168/2007).

Žalovaný navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobca je povinný nahradiť aj trovy konania vo výške 2 865,96 eur.

Žalovaný si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, žiada, aby odvolací súd rozhodol o priznaní trov konania za toto odvolacie konanie, a to v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. vo výške 352,06 eur (podanie odvolania - tarifná odmena podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky 263,07 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 7,81 eur a DPH 20% 54,178 eur).

Na základe uvedeného žalovaný žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil podľa § 220 O. s. p. tak, že:

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania okrem prisúdennej časti v sume 21 047,30 eur i zostávajúcu uplatnenú časť v sume 3 210,84 eur na účet právneho zástupcu žalovaného,

advokátskej kancelárie Bizoň & Partners, s. r. o., vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., číslo účtu: XXXXXXXX/XXXX, IBAN: P., SWIFT: Y..

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 325,06 eur na účet právneho zástupcu žalovaného, advokátskej kancelárie Bizoň & Partners, s. r. o., vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., číslo účtu: XXXXXXXX/XXXX, IBAN: P., SWIFT: Y..

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. Z-2-34Cb 528/1995-874, z 21. decembra 2012 podal odvolanie aj žalobca.

Žalobca zastáva názor, že súd prvého stupňa pri vyčíslení trov konania vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho je aj výška priznanej náhrady trov konania chybná. V konaní došlo k vadám, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd pri vyčíslení trov konania postupoval tak, že predmet konania, vyčíslený vo vtedajšej rakúskej mene vo výške 719 500,-- ATS prepočítal podľa výmenného kurzu ku dňu podania žaloby na slovenské koruny. Postup súdu považuje žalobca v tomto smere za správny, avšak konverzný kurz 1 ATS nebol k 26. máju 1995 3,02 SKK, ale 2,96 SKK. To znamená, že hodnota predmetu sporu prepočítaná na SKK bola 2 129 720,-- SKK.

Žalobca v odvolaní poukázal na skutočnosť, že hodnota 1 úkonu právnej služby bola za účinnosti vyhlášky č. 163/2002 Z. z. (1. apríl 2002 - 31. december 2004) 16 910,-- SKK a za účinnosti vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (1. január 2005 - 31. december 2008) 17 050,-- SKK. Od 1. januára 1999 bola zrušená mena ATS a nahradená menou EUR konverzným kurzom 1 EUR = 31,7603 ATS.

Na území Slovenskej republiky bola 1. januára 2009 zavedená mena EUR a predpis vzťahujúci sa na vyčíslenie trov konania bol zmenený. Súd sa správne vysporiadal s tým, že úkony právnej služby, vykonané po 1. januári 2009, sa musia vyčísľovať v EUR. Žalobca namietal prepočet meny ATS na EUR. Z konverzného kurzu vyplýva, že hodnota predmetu sporu v sume 719 500,-- ATS činí 52 288,-- eur a nie 72 126,73 eur, ako je uvedené v napadnutom uznesení. Jeden úkon právnej služby je podľa v tom čase účinného predpisu vyhlášky č. 655/2004 Z. z. 526,13 eur.

Žalobca zároveň namietol, že súd priznal žalovanému dvakrát úkon prevzatie a príprava zastupovania JUDr. Bizoňovou z 24. februára 2002, ako aj JUDr. Bizoňom. Súd pochybil aj v tom, že žalovanému priznal náhradu trov konania za trojnásobne zvýšenú odmenu za úkony právnej služby - výsluch svedka 10. októbra 2008, 18. januára 2010 a 16. februára 2010. Ustanovenie § 13 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., na ktoré poukazuje, bolo platné a účinné iba do 31. mája 2009. Toto ustanovenie bolo s účinnosťou od 1. júna 2009 zmenené a pôvodne umožnené zvýšenie tarifnej odmeny bolo zrušené. Vzhľadom na to žalovanému neprináleží náhrada v trojnásobnej výške tarifnej odmeny za úkon právnej služby, vykonaný 18. januára 2010, ani 16. februára 2010. Rovnako nie je, vzhľadom na účelnosť vynaložených trov konania, opodstatnené ani priznanie náhrady v trojnásobnej výške odmeny za úkon - výsluch svedka dňa 10. októbra 2008.

V napadnutom uznesení súd poukazuje na zmenu návrhu, vrátane petitu zo strany žalobcu, ktorý po zmene žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 52 288,-- eur. Keďže súd od 22. septembra 2010 považuje žalobný návrh, vrátane petitu, za zmenený, od tohto dňa nie je potrebné pri vyčíslení trov konania prepočítavať menu ATS na menu eur, pričom zodpovedajúca vyhláška určovala odmenu za úkon právnej služby v eur. Hodnota odmeny za jeden úkon právnej služby sa od 1. januára 2009 v danom prípade nemenila a po 22. septembri 2010 zostala rovnaká, t. j. 526,13 eur.

Žalobca poukázal na ust. § 151 O. s. p. a má za to, že trovy konania, ktoré si žalovaný vyčísľil podaním z 28. júna 2012, sú vyčíslené po uplynutí zákonnej 3-dňovej lehoty. Súd tak pochybil, keď žalovanému priznal neskoro uplatnené trovy konania celkovo vo výške 72,80 eur.

Žalobca tiež namieta výšku odmeny za úkony právnej služby - účasť na pojednávaní 27. januára 2005, 22. apríla 2009 a 30. júna 2010. Predmetné pojednávania boli odročené bez prejednanía veci a žalovanému prislúcha iba náhrada za 1 tarifnej odmeny za každý z týchto úkonov. Úkon vypracovanie vyjadrenia z 21. apríla 2005 nebol účelne vynaložený a žiada ho nepriznať, keďže právnomu zástupcovi žalovaného bolo na pojednávaní umožnené, aby vypracoval ďalšie vyjadrenie. Takisto úkon vypracovanie vyjadrenia z 20. júna 2005 žiada nepriznať, keďže obsahuje opakované tvrdenia žalovaného.

Žalobca poukázal aj na to, že DPH sa nemôže priznať z celej sumy vyčísleného cestovného, lebo v cene natankovaných pohonných hmôt je už príslušná DPH zarátaná.

Podľa žalobcu výška účelne vynaložených trov konania žalovaného predstavuje maximálnu sumu 13 057,76 eur a vo zvyšnej prevyšujúcej časti (7 989,54 eur) mu náhrada neprináleží.

Vzhľadom na dôvody uvedené v odvolaní, žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý s tvrdeniami žalovaného nesúhlasí a v časti nepriznania trov konania vo výške 3 210,84 (nezaplatený súdny poplatok) považuje napadnuté uznesenie za vecne správne.

Žalobca poukázal na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a mal za to, že súd správne aplikoval predmetné ustanovenie ohľadom účelnosti vynaložených cestovných výdavkov.

Za nedôvodný žalobca považuje aj návrh žalovaného, aby mu súd priznal náhradu trov aj tohto odvolacieho konania spolu vo výške 325,06 eur. Predmetné sporové konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 5 Obo 19/2011-843 z 31. mája 2010. S ohľadom na to, že napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím vo veci samej, odvolanie žalovaného nemožno považovať podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. za účelné bránenie práva voči žalobcovi. Tiež nemožno súhlasiť ani s danou hodnotou sporu ako základom na ustálenie hodnoty tarifného úkonu právnej služby v tomto odvolacom konaní.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd opodstatnenosť napadnutého uznesenia v časti nepriznania náhrady trov konania vo výške 3 210,84 eur potvrdil a zároveň, aby náhradu trov tohto odvolacieho konania žalovanému nepriznal.

K odvolaniu žalobcu sa v podaní doručenom Krajskému súdu v Bratislave 22. februára 2013 vyjadril žalovaný.

Žalovaný považuje postup súdu, podľa ktorého bola hodnota sporu na účely výpočtu konania stanovená prepočtom podľa platného kurzu z meny ATS na SKK a následne 1. januára 2009 bola takto určená mena sporu v SKK prepočítaná pevným výmenným kurzom, za správny.

K námietke žalobcu, že úkon prevzatia a prípravy bol priznaný dvakrát, žalovaný uviedol, že k zmene právneho zastúpenia došlo z dôvodu ukončenia advokátskej činnosti JUDr. Dagmar Bizoňovej, pričom JUDr. Juraj Bizoň oznámil súdu prevzatie a zastupovanie listom, datovaným dňa 24. marca 2005. Nejednalo sa teda o dobrovoľnú zmenu právneho zastúpenia. Vo vyjadrení žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 M ObdoV 21/2007, z 1. marca 2011.

K námietke žalobcu o priznaní náhrady trov konania za trojnásobne zvýšenú odmenu za úkony právnej služby - výsluch svedka dňa 10. októbra 2008, 18. januára 2010 a 16. februára 2010 žalovaný uviedol, že ak je tarifná odmena vypočítaná podľa vyhlášky, ktorá umožňuje v určitých prípadoch zvýšenie tarify, potom, ak je splnený predpoklad na takéto zvýšenie, nie je možné ho považovať za neúčelne vynaložený náklad. V danom prípade sa jednalo o výsluch svedka na dožiadanom súde, pri ktorom sa

vyžadovala znalosť cudzieho jazyka. Zároveň poukázal na ust. § 122 ods. 2 O. s. p. a dodal, že je právom účastníka konania, ako aj jeho právneho zástupcu, byť prítomný na výsluchu dožiadaným súdom, a to aj v prípade, ak ide o medzinárodné dožiadanie (čl. 11 Nariadenia Rady (ES) č. 1206/2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach). Využitie tohto práva preto nemožno považovať za neúčelne vynaložený náklad na bránenie práva, pri ktorom je určená zvýšená tarifa s ohľadom na nutnosť použitia cudzieho jazyka.

K ďalším námietkam žalobcu žalovaný uviedol, že pri odročených pojednávaniach (27. januára 2005, 22. apríla 2009 a 30. júna 2010) si žalovaný vyčísliť 1 tarifnej odmeny. K námietke žalobcu o účelnosti vynaložených trov, týkajúcich sa vypracovania vyjadrenia z 21. apríla 2005 a 20. júna 2005 žalovaný uviedol, že ich považuje za účelné.

Vyjadrenie žalovaného z 21. apríla 2005 je účelne vynaloženým nákladom, pretože právnomu zástupcovi žalovaného bola súdom uložená povinnosť na pojednávaní 27. januára 2005, aby zaujal písomné stanovisko. Ide o prvé vyjadrenie predložené žalovaným po pojednávaní, konanom 27. januára 2005, už novým právnym zástupcom, a to na základe uznesenia súdu.

Vyjadrenie žalovaného z 20. júna 2005 bolo rovnako účelne vynaložené na uplatňovanie a bránenie práva, predmetom ktorého je reakcia na písomné podanie žalobcu z 9. júna 2005.

Argumentáciu žalobcu ohľadom DPH z cestovného považuje žalovaný za irelevantnú a poukázal na ust. § 18 ods. 3 vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s účinnosťou 1. júna 2009.

Žalovaný si zároveň okrem už uplatnených trov konania uplatnil aj trovy za podanie vyjadrenia vo výške 325,06 eur (tarifná odmena podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky - 263,07 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky - 7,81 eur a DPH 20% - 54,178 eur), spolu teda vo výške 650,12 eur.

V závere žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie o trovách konania zmenil podľa ust. § 220 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky na potvrdenie napadnutého uznesenia, ale ani na jeho zmenu.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania v právnej veci žalobcu Bildstein Spedition GmbH, Seeweingärten II/5, A-7141 Podersdorf See, Rakúsko proti žalovanému Ing. Jozef Mikula - MITRANS, Na Priehon č. 50, 945 05 Nitra, IČO: 32 742 801, o zaplatenie 719 500,-- ATS, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 21 047,30 eur na účet právneho zástupcu žalovaného, advokátskej kancelárie Bizoň & Partners, s. r. o., vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., číslo účtu: XXXXXXXXX/XXXX, IBAN: P., SWIF: Y., do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. je mylná aplikácia (a výklad) právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť. Vec sa chápe širšie, než výrok napadnutého rozhodnutia a patrí sem aj posúdenie predbežných otázok, otázok žalovateľnosti nároku a dodržiavania procesných predpisov upravujúcich otázky, ktoré majú vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci samej.

Odvolací súd považuje námietku žalobcu, že súd prvého stupňa v napadnutom uznesení vykonal nesprávny prepočet meny z ATS na SKK ku dňu podania žaloby, keď hodnota 1 ATS bola zaokrúhľene smerom nahor 2,96 SKK a nie 3,02 SKK, za dôvodnú. Uvedené vyplýva z denného kurzového lístka, ktorý zverejňuje Národná banka Slovenska. Hodnota vymáhanej pohľadávky po prepočte na Sk bola 2 129 720,-- Sk a nie, ako uvádza súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, 2 172 890,-- Sk.

Vzhľadom na uvedené je hodnota jedného úkonu právnej služby 16 910,-- Sk (14 650,-- Sk + 0,2% zo sumy prevyšujúcej 1 000 000,-- Sk, t. j. 14 650,-- Sk + 2 259,44 Sk (0,2% z 1 129 720,-- Sk) = 16 909,44 Sk, zaokrúhlené na celé desaťkoruny nahor 16 910,-- Sk. Uvedené platí pre úkony vykonané za účinnosti vyhlášky č. 163/2002 Z. z. Rovnakým spôsobom bude potrebnú posúdiť hodnotu jedného úkonu právnej služby za účinnosti ostatných vyhlášok upravujúcich odmeny a náhrady advokátov s tým, že hodnota vymáhanej pohľadávky je 2 129 720,-- Sk.

Vyššie uvedený prepočet platí do 1. januára 1999, kedy bola v Rakúsku zrušená mena ATS a zavedená mena euro. V tomto období bolo potrebné vykonať prepočet uplatnenej pohľadávky z meny ATS na EUR. Následným prepočtom z EUR na SKK, aby súd vypočítal hodnotu jedného úkonu právnej služby, platnú až do prechodu meny SKK na EUR aj v Slovenskej republike. Od 1. januára 2009 nie je potrebné postupovať naznačeným smerom, pretože aj na území Slovenskej republiky bola zavedená mena euro, čím hodnota jedného úkonu právnej služby vychádza zo sumy 52 288,-- eur, ktorá je predmetom sporu po tom, ako mena ATS bola nahradená eur.

Preto je zrejmé, že v danom prípade súd prvého stupňa pochybil, keď vykonal nesprávny prepočet meny z ATS na SKK ku dňu podania žaloby, následne nesprávne určil hodnotu jedného úkonu právnej služby, ktorú nezmenil ani vzhľadom na prechod meny ATS na EUR od 1. januára 1999.

V novom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa v zmysle zásady hospodárnosti konania posúdiť účelnosť cestovných výdavkov uplatnených právnym zástupcom žalovaného s poukazom na skutočnosť, že súdne konanie prebiehalo v Bratislave. Aj keď má právny zástupca organizačnú zložku v Nitre a hlavné sídlo v Bratislave, z podaní založených v spise je z pečiatky pošty zjavné, že písomné úkony adresované súdu boli podané na poštovú prepravu v Bratislave, kde má právny zástupca žalovaného hlavné sídlo.

Odvolací súd taktiež duplicitné započítanie úkonu právnej služby (prevzatie a prípravy zastupovania) JUDr. Bizoňovou, ako aj JUDr. Bizoňom, z dôvodu ukončenia advokátskej činnosti JUDr. Bizoňovej vyhodnotil ako neúčelné a ako také nemôže byť v neprospech účastníka konania s povinnosťou náhrady trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, podľa ust. § 221 ods. 1 a 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne o trovách celého konania.

Podľa ust. § 226 O. s. p. pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.